

vel anvendte. Men ligesom den foregaaende ærede Taler er jeg ogsaa betænkelig ved den store Myndighed, der lægges i Landbrugsministerens Haand. Jeg kan nemlig ikke se det berettigede i at forbyde Brugen af al Slags Vaad i de Vande, hvor saadan Indplantning finder Sted. At der bør være skarpere Fredningsbestemmelser for disse Farvande end for Vande i al Almindelighed, er der naturligvis god Mening i, og jeg finder, at det er ganske naturligt, at man forhøjer Maalet for de Fisk, der fanges, saaledes at man sikrer sig, at de komme til at gaa i saa lang Tid, at der virkelig opnaas nogen Fordel ved Indplantningen. Men naar man forhøjer Maalet paa de Redskaber, der maa anvendes, kan jeg ikke se det berettigede i, at man forbyder at anvende saadanne Fangstredskaber som Vaad. Ved at gøre det forhindrer man nemlig andre Fiskere end de nærmest boende i at nyde godt af denne fredede Fiskebestand, der bliver paa de Pladser, hvor Indplantningen har fundet Sted. Fiskeri med staaende Redskaber giver jo for det første kun Adgang for dem, der bo i Nærheden deraf, saaledes at fremmede Fiskere ikke kunne anvende den Slags Fiskeri, og disse Redskaber ere heller ikke saa stærkt fiskende som Vaaddene. Naar Staten anvender betydelige Summer til Indplantning af Fiskeyngel, bør denne ogsaa kunne udnyttes af Fiskere, der bo fjernere fra Pladsen, og ikke blot af dem, der bo nær ved. Men jeg antager, at Forslaget vil blive henvist til Behandling i et Udvalg, og der kan man jo komme nærmere ind paa Sagen.

Alfred Christensen: Ligesom oppe i Landstinget har det ogsaa her i Folketinget af de første ærede Talere været nævnt, at det maaske kunde være ønskeligt at opsætte denne Sag, til der forelaa en Vedtagelse af den almindelige Saltvandsfiskerilov. Det lod dog ikke til, at det ærede Medlem var af denne Mening, og jeg er heller ikke af den Mening. Jeg kan ikke indse, at det paa nogen som helst mulig Maade skulde kunne skade eller sinke Saltvandsfiskerilovens Gang, at vi vedtage denne Bestemmelse om Indplantning af Fiskeyngel. Det er et Foretagende,

der fra alle Sider er anerkendt som lukrativt og fordelagtigt i allerhøjeste Grad og endda til en ganske svimlende Procent. Vi ere alle enige om, at det er noget, der bør ske, og at det er en Bestræbelse, der fra Statens Side maa ophjælpes. Saa er det da mit Raad, at vi gøre det hurtigst muligt færdigt og hurtigst muligt faa Forslaget ud og faa fanget Yngelen, hvor den ligger, maaske til slet ingen Nytte, for at bringe den hen, hvor den kan blive stor og fed og skabe en relativ Velstand blandt vore Fiskere.

Jeg er en Tilhænger af Lovforslaget, men har ligesom i Fjor nogle enkelte Indvendinger derimod, og disse falde i det hele og store sammen med dem, der allerede ere nævnte af de ærede foregaaende Talere. Alligevel skal jeg fremhæve, at naar vi fra Statens Side bevilge 25,000 Kr. aarlig til en saadan Opsamling af Fiskeyngel og bemyndige Ministeren til deraf at bruge de 20,000 aarlig til Limfjorden, give vi Limfjorden en meget stor Favør paa alle de øvrige Vandets Bekostning. Limfjorden er for saa vidt ogsaa værdig dertil, som det ved tidligere Forsøg har vist sig, at der i Limfjorden findes Bredninger med ypperlige Betingelser for, at Fiskeri i meget kort Tid kan vokse sig nyttig og stor og bringes ind paa Markedet. Men støttet paa kyndige Vidnesbyrd tror jeg, at vi ogsaa have andre Vande, hvor noget lignende gælder, og da skal jeg særlig nævne Issefjorden; den nævnte jeg ogsaa i Fjor. Naar vi give de 20,000 af de 25,000, saa bliver der kun 5,000 Kr. tilovers til hele det øvrige Land, og saa mener jeg, at en Fjord som Issefjorden kun kan faa et forholdsvist ganske ubetydeligt Tilskud. Issefjorden burde i samme Omfang som Limfjorden være Genstand for disse Velgerninger. Det burde forsøges, om Fiskeriet her, der i tidligere Tid har været saa ypperligt, ikke atter kunde bringes op. Jeg har den Tro, at der kunde blive et udmærket Fiskeri der, og det ikke blot af Rødspætter. Jeg tror, at man der med meget stort Held vilde kunne indplante saadan nogetsom Saltvandsørreder. Den findes i Bækkene og deres Udløb i Issefjorden. Allerede nu fanges den af Fjordens Fiskere, og nogen Kunst til Naturen derude vilde vist være en god Hjælp.